

ствуваше себе си виноватъ прѣдъ совѣсть—тѣ
си, денемъ и ношемъ страхуваше да не
му ся вземѣ власть—тѣ отъ рѣцѣ—тѣ и ся
даде другому. Всякъ заблѣжжъ отъ стра-
нѣ на нѣкой учитель за каковъ было не-
достаткъ въ училище—то той считаше за
посягателство на власть—тѣ му, а учителя:
за чловѣкъ опасенъ за него. Една само
дума; че еди—кой студентъ може да дойде
въ Болградъ за учитель, минаж—тѣ годи-
нѣ възволнува духа—тѣ му отъ страхъ да
не дойде за директоръ. Въ такова душев-
но настроеніе, г. Мутевъ не можеше да не
окружи себе съ ласкатели и прѣдатели,
кои му служехж на вѣнъ и за шпіоны.
Тыя ся ползовахж отъ неговж—тѣ слабостъ
да клеветж—тѣ прѣдъ него оныя, на кои-
то тѣ имахж нѣкожъ закоренѣлж враждж, и
да возбуждате въ него камъ нхъ нена-
вистъ и гоненіе. На такова гоненіе трѣб-
ваше да ся подвергнж най—напрѣдъ азъ
за свое—то нехладнокрѣвно гледаніе на
неуредицы—тѣ въ училище—то, и подбуж-